

nend RV. 6, 9, 6.

हरउपब्दम् (हरे + उ^०) in der Stelle: न्यु धियन्ते यशसो गृहादा ह-
रउपब्दे वर्षणो नृपाचः RV. 7, 24, 2. Nach Śā. = हरउपब्दयम् (von
उपब्दि) weithin klappernd; möglicher Weise adv.

हरकै (von हर), हरकैम् = हरम्: यतै यमं मनो जगाम हरकम्
RV. 10, 37, 7. हरकै = हरै: अति, अतिके, हरके 9, 67, 21. 78, 5. AV.
10, 4, 9.

हरक्त (2. डष् + रक्त) adj. schlecht gefärbt P. 8, 3, 14, Sch.

हरक्ष्य (2. डष् + रक्ष्य) adj. schwer zu hüten Māñk. 63, 17.

हरग (हर + 1. ग) adj. in der Ferne seiend P. 3, 2, 48. यो ह्याकाश-
मयो देवो हरगः शब्दसंभवः HARIV. 13940. आसन्नं न तु हरगम् RĀGA-TAR.
5, 320. 8, 1700. VET. 29, 20.

हरगत (हर + गत) adj. weit fortgegangen R. 2, 32, 19.

हरगामिन् (हर + गा^०) adj. in weite Ferne gehend: वणिजः R. 2, 67, 19.

हरग्रहण (हर + ग्र^०) n. das Greifen, Fassen der Dinge in der Ferne
(eine übernatürliche Kraft) Bāḡ. P. 5, 5, 35.

हरंकरण (हरम्, adv. acc. von हर, + करण) adj. f. ई^० entfernend
Vop. 26, 63, v. 1.

हरंगत (हरम्, adv. acc. von हर, + गत) adj. weit entfernt Çāñk. zu
Bāḡ. Ār. Up. p. 56.

हरंगमै (हरम् + गम) 1) adj. in die Ferne gehend VS. 34, 1. — 2) f.
आ (sc. भूमि) f. Bez. eines der 10 Stadien im Leben der Çrāvaka VJUTP.
28. Lex. pentagl. डुरंगमा (हरंगमा wäre gegen das Metrum) Vjāḍi zu
H. 233.

हरचर (हर + चर) adj. fern wandelnd, in der Ferne sich befindend:
पतिं हरचरं वने R. 3, 55, 35.

हरज (हर + ज) adj. in der Ferne geboren, — lebend: मृगपतिणाः
MBh. 2, 1867.

हरतैम् (von हर) adv. aus der Ferne her, von fern, weit weg, in der
Ferne, fern AV. 4, 38, 5. R. 1, 48, 9. 3, 9, 5. Çāñk. 52. PAÑKAT. I, 18. AMAR.
15. Śāñ. D. 39, 16. रात्रौ च वृत्तमूलानि हरतः परिवर्जयेत् M. 4, 73. तद्वा-
च्यं हरतस्त्यजेत् PAÑKAT. V, 57. हरत एव वैद्यं विवर्जयेत् SUÇR. 1, 94, 17.
स्त्रोषो मंदर्शनसंभाषणसंस्पर्शनानि हरतः परिकरेत् 70, 2. DhŪRTAS. 70, 13.
त्रासमुत्सृज्य हरतः R. 3, 60, 31. भयं संत्यज्य हरतः 4, 9, 87. BHARTṢ. 3, 18.
दोषं विमुञ्चति हरतः Git. 2, 10. गच्छति हरतः PAÑKAT. I, 9. KATHAS. 3, 42.
हरत एव स्थीयताम् PRAB. 22, 3. KĀT. 1. पावज्जरा हरतः BHARTṢ. 3,
76. पार्थे — हरतः 2, 48. — Vgl. u. अहर.

हरत्वं (von हर) n. das Entferntsein, Entfernung BĀSHĀPAR. 130.

हरदर्शन (हर + द^०) 1) adj. a) in die Ferne sehend. — b) was man
nur aus der Ferne zu sehen bekommt: पदपं त्रैविष्टपानामपि हरदर्शनम्
(dem Sinne nach = डर्दर्शनम्) — पश्येम त्वपे तव Bāḡ. P. 1, 11, 8. —
— 2) m. Geier RĀGAN. im ÇKDr.

हरदर्शिन् (हर + द^०) 1) adj. in die Ferne sehend, einen weiten Blick
habend (in übertr. Bed.) AK. 2, 7, 6. R. 5, 87, 20. — 2) m. Geier TRIK.
2, 5, 21. — Vgl. दीर्घदर्शिन्.

हरदृश् (हर + दृश्) 1) adj. = हरदर्शिन् ÇABDAR. im ÇKDr. — 2) m.
Geier H. 1335.

1. हरापात (हर + पात) m. ein weiter Flug: पतिषां च वयं (हंसाः)

नित्यं हरापातेन पूजिताः MBh. 8, 1894. ein Fall von einer grossen Höhe
RĀGA-TAR. 4, 568.

2. हरापात (wie eben) adj. f. आ aus der Ferne schiessend: दृढायुधो
हरापातो (पाण्डवौ) MBh. 3, 1972. R. 6, 88, 31. सेना MBh. 5, 5862. — Vgl.
हरापात.

हरापातन (हर + पा^०) n. das Schleudern der Geschosse in die Ferne
MBh. 8, 1290.

हरापातिन् (von हरापात oder हर + पा^०) adj. 1) einen weiten Flug
habend, in die Ferne fliegend, viele Strecken Weges zurücklegend: हं-
साः MBh. 8, 1894. 1895. शर, श्पु, 7, 1791. R. 3, 69, 17. रासभाः MBh. 2,
1839. — 2) dessen Geschosse weit fliegen, die Geschosse weithin schleu-
dernd MBh. 3, 16367. 5, 4224. 5738. 6, 5219. 7, 3806. R. GORR. 2, 1, 34.
Davon nom. abstr. °पातिता f. MBh. 4, 1887. °पातिव n. 7, 2635. Vgl.
हरापातिन्, हरेषुपातिन्.

हरपात्र (हर + पा^०) adj. f. आ ein weites Bette habend: शतं R.
GORR. 2, 73, 2. हरपारा R. SCHL.

हरपार (हर + पार) adj. f. आ 1) dessen anderes Ufer weit entfernt
ist, breit (von Gewässern) R. 2, 71, 2. R. GORR. 2, 28, 15. 4, 44, 79. 5, 73,
7. 74, 27. subst. m. ein breiter Fluss, über den man schwer hinüber-
kommt: असकृच्चपि संतीर्य हरपारं भुञ्जन्तः MBh. 1, 5887. नृपां स्तो-
कायुषो स्वनिगमो वत हरपारः Bāḡ. P. 2, 7, 36. — 2) wozu man schwer
gelangt: ज्ञानौषधमवाप्येह हरपारं मकौषधम् MBh. 11, 183. — Vgl.
डुष्पार.

हरभाव (हर + भाव) m. das Fernsein, Entfernung MEGH. 47.

हरभेद (हर + भेद) m. das Treffen aus der Ferne VJUTP. 120.

हरमूल (हर + मूल) m. eine Grasart, Saccharum Munja (मुञ्ज) Roeb.
RĀGAN. im ÇKDr.

हरंभविष्णु und हरंभावुक (हरम्, adv. acc. von हर, + भ^०, भा^०) adj. in
die Ferne rückend Vop. 26, 63, v. 1.

हरवर्तिन् (हर + व^०) adj. in der Ferne weilend, weit entfernt MEGH.
100. अहरवर्तिनो सिद्धिम् RAGH. 1, 87. स खलु मनोरथानामप्यतिहरव-
र्तो विसर्जनावसरे सत्कारः über alle Wünsche sogar weit hinausgehend
Çāñk. Ch. 146, 8.

हरवेधिन् (हर + वे^०) adj. aus der Ferne treffend H. 773.

हरसंस्थ (हर + सं^०) adj. in der Ferne, — nicht am Orte seiend,
entfernt MEGH. 3. KĀM. NITIS. 13, 66. PRAB. 104, 6.

हरस्य (हर + स्थ) adj. dass. M. 2, 197. 202. MBh. 5, 1405. R. 3, 37,
9. VET. 25, 17. Davon nom. abstr. °स्थव n. KATHAS. 13, 80.

हराध (2. डष् + राध) adj. schwer herzustellen: द्वात्रिंशत् PAÑKAT. B. 20, 11.

हरापात (हर + आपात) m. das Schiessen aus der Ferne DHANURVEDA
beim Schol. zu H. 777. — Vgl. हरापात.

हरापातिन् adj. aus der Ferne treffend H. 773. — Vgl. हरापातिन्.

हरीकर (हर + 1. कर), °करोति entfernen, verbannen, abweisen, zu-
rückweisen: हरीकृतमि विधिर्दुर्लभैः PRAB. 90, 15. 104, 8. क्रोधं हरीक-
रोति P. 1, 3, 37. Sch. हरीकृताकारस्पृह DAÇAK. in BENF. Chr. 190, 18.
निजसखीवाचो ऽपि हरीकृताः Śāñ. D. 48, 6. ह्रवं कार्यमुपनिपति पुरुषा
न्यायेन हरीकृतम् Māñk. 137, 13. ह्रवं दोषमुदाहरति कुपिता न्यायेन
हरीकृताः 18. हरीकृताः खलु गुणैरुन्मूलनता वनलताभिः zurückgewie-